

Ειδικά χαρακτηριστικά της τραγωδίας:

- Αυστηρό, κλειστό στη μορφή του, υψηλό στα νοήματα είδος
- Θέατρο τελετουργικό, με καθορισμένη διάταξη, αποτέλεσμα της θρησκευτικής του καταγωγής
- Απευθύνεται σε πληροφορημένο κοινό

Ερωτήματα που θέτουν οι ποιητές προς απάντηση:

τα αιώνια και διαχρονικά ερωτήματα του ανθρώπου:

- Η ζωή και ο θάνατος
- Η σχέση ανθρώπου – Θεού
- Τα όρια της ανθρώπινης πρωτοβουλίας
- Η ελευθερία και τα όριά της
- Το κύρος των θεσμών
- Τα διλήμματα και η σύγκρουση των καθηκόντων
- Εξουσία και εξουσιαζόμενος
- Ηθικοί νόμοι κλπ

«Κάθαρση»: ο θεατής συμμετέχοντας συναισθηματικά και λογικά στο έργο, συμπάσχοντας με τα παθήματα των ηρώων και φοβούμενος μήπως πάθει τα ίδια, καθαίρεται, λυτρώνεται, φεύγει καλύτερος, βελτιωμένος, εξαγνισμένος από το τέλος που δίνεται στο έργο. Αποκαθίσταται η ηθική τάξη.

Διδασκαλία: η παρακολούθηση τραγωδίας. Παιδευτικός ο ρόλος της. Στόχος της να διδάξει.

«Έλεος» – «Φόβος»: Οι τραγικοί ποιητές προκαλούν τη συμπάθεια («έλεον») των θεατών προς τα πρόσωπα της τραγωδίας που έφτανε ως τα δάκρυα και την ανησυχία, την αγωνία για τους κινδύνους που τα απειλούσαν («φόβον»).